

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 57. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_678-txt-shoot-idm1671.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ja m. V. lad os dog endelig ikke glemme det, men have det bestandig klarere for Øie, at Menneske-Livet ligner sig selv og følger de samme Love paa sit laveste som paa sit høieste Trin og paa alle Trin derimellem, saa det er altid "Aanden, som gjør levende," ligefra det Aandedræt, hvormed Livet naturligt begynder og ender hos Enhver af os, til den "Faderens Aand," som i vor Herres Jesu Navn er udsendt til os med det evige Liv, saa vi var store Daarer, om vi tænkte, at der midt mellem kunde være et Menneske-Liv, vel langt ringere end det Christelige, men dog ogsaa langt høiere end det vi ved Aandedrættet føre, Enhver for sig, uden at dertil hørte et eget Aandepust fra det Høie, kort sagt, at der kunde være et *Folkeliv* paa Jorden uden at der var en tilsvarende *Folkeand*, hvorved det skabes og opholdes. Saadanne Daarer er imidlertid vi faldne, syndige Mennesker, at skøndt vi kom tillive, før vi vidste det, vilde vi dog indbilde os, vi raadte selv for vort Liv, dersom ikke *Døden* overbeviiste os om det Modsatte, saa hvad der er Sydens Sold, er ogsaa en Oplysning, alle Syndere behøve for at give Gud Æren og takke ham for Livet, hos hvem dets Kilde er, og det maa da ikke undre os, at Gud har faaet liden eller ingen Tak for det naturlige Liv i sin bedste og yndigste Skikkelse, som *Folkelivet* er, indtil *Døden* lærde os, at et Folk lever ligesaa lidt af sit Land og Tungemaal, sine Love og Indretninger, som Mennesket lever af Brød alene, uden et Ord, som udgaaer af Guds-Mund og aander Liv i Støvet, mætter de Levende med Velsignelse. Kun *Døden* har da lært os at skønne paa Livet som en Guds Gave, men Lærdommen vilde ikke nyttet, dersom ikke Livet var vendt tilbage, thi ogsaa her gjælder det, at de Døde kan ikke prise Herren; og hvorledes skulde vi nu kunne takke Gud for det ny Liv, som rører sig i vort Modersmaal, i Fædrenes Minde og i Alt hvad der angaaer os som et eget Folk med sine "forordnede Tider og sin Boligs beskikkede Grændser," uden ogsaa at udbede os den Guds Velsignelse, hvorved det ligesom gjenfødte *Folkeliv* ene kan opholdes, voxe og udvikle sig til Gavn og Glæde for os og de kommende Slægter, og naar skulde vi alvorligere og inderligere gjøre denne Bøn, end paa Dagen, da vor ny Konge salves og krones!